

A „Tavaszi tekercs” sikertörténete:

Gasztronómia, közösségépítés és projektmenedzsment az iskolapadban

A [Középiskolai Diákprojektverseny](#) idén is számtalan inspiráló kezdeményezést hozott felszínre. A díjazott csapatok egyike a különleges hangzású, de annál tudatosabb „Tavaszi tekercs” elnevezésű projekttel nyerte el a zsűri elismerését. A fiatalok egy olyan komplex iskolai kezdeményezést hoztak létre, amelyben a gasztronómia élménye találkozott a közösségépítéssel és a valódi projektmenedzsment-módszertanok alkalmazásával.

A csapattal *Varga Zoltán*, a versenyzsűri tagja, a Magyar Projektmenedzsment Szövetség elnökhelyettese beszélgetett a projekt mérföldköveiről, a megvalósítás kihívásairól és a verseny tanulságairól.

1. Az ötlet születése és a projekt célja

Varga Zoltán: *Hogyan pattant ki a fejetekből a „Tavaszi tekercs” ötlete?*

Csapat: Valami olyat szerettünk volna csinálni az iskolánkban, ami túllép a megszokott tanórai kereteken, és érezhetően összehozza a közösséget. A gasztronómia mindig kiváló kapcsolódási pont: az étel összeköti az embereket. A tavaszi tekercs szimbolikus választás is volt – a frissességet és a megújulást jelentette számunkra, ráadásul olyan étel, amit közösen, csapatban lehet előkészíteni és felszolgálni.

Varga Zoltán: *Mi volt a projekt elsődleges célkitűzése? Kizárólag egy sikeres iskolai rendezvény lebonyolítása, vagy ennél mélyebb vállalásról volt szó?*

Csapat: A fő cél a közösségi élmény megteremtése volt, de nagyon korán rájöttünk, hogy ez önmagában kevés. Meghatároztunk konkrét teljesítménymutatókat: hány diákot és tanárt szeretnénk bevonni, milyen büdsszével dolgozunk, és hogyan tudjuk az esetleges bevételeket jótékony vagy iskolai célra fordítani. Így vált az egyszerű sütés-főzésből egy valódi, strukturált projekt.

2. A megvalósítás és a projektmenedzsment kihívásai

Varga Zoltán: *Egy ilyen rendezvény megszervezése sok buktatót rejt. Hogyan osztottátok fel a szerepeket, és milyen módszertanokat használtatok?*

Csapat: Itt jött képbe a projektmenedzsment tudatos alkalmazása. Először is felállítottunk egy tiszta szerepkör-elosztást: volt, aki a beszerzésért és büdsszéért felelt, más a logisztikáért és az élelmiszerbiztonsági előírásokért, megint más a marketingért és a kommunikációért.

Használtunk feladatkövető eszközöket és határidőnaplót a lépések nyomon követésére, emellett rendszeres egyeztetéseket tartottunk. Az egyik legnagyobb kihívást az időmenedzsment jelentette, hiszen a tanulás, a számonkérések és a különórák mellett kellett koordinálnunk a feladatokat. Megtanultuk, hogy a kockázatkezelés nemcsak elmélet: mi van, ha az egyik alapanyag nem érkezik meg időben, vagy ha a helyszíni áramellátás nem bírja el a sütőket? Ezekre mind előre kellett B-tervvel készülnünk.

Varga Zoltán: *Milyen volt az elméletet átültetni a gyakorlatba az iskolai környezetben?*

Csapat: Izgalmas és néha meglepően nehéz. Az iskolai keretek, a termek lefoglalása, a tanári és igazgatói engedélyek beszerzése mind olyan lépések voltak, amik türelmet és professzionális kommunikációt igényeltek. Ráébredtünk, hogy az érintettek (*stakeholder-ek*) kezelése – legyen szó a vezetőségről, a diákársainkról vagy a külső partnerekről – kulcsfontosságú a sikerhez.

3. A versenyélmény és a szakmai zsűri visszajelzései

Varga Zoltán: *A Diákprojektverseny döntőjében tapasztalt szakemberek előtt kellett prezentálnotok. Milyen élmény volt ez számotokra?*

Csapat: Fantasztikus és egyben mélyvíz! A prezentációra rengeteget készültünk. Nemcsak az eredményeket akartuk bemutatni, hanem a folyamatot is: a hibáinkat, a tanulságokat és azt, hogyan oldottuk meg a felmerülő problémákat.

A zsűri kifejezetten értékelte a transzparenciát. Amikor megkérdezték tőlünk a költségvetés arányait vagy a kockázati mátrixunkat, magabiztosan tudtunk válaszolni, mert valóban végigcsináltuk a lépéseket. A szakmai visszajelzések rendkívül építőek voltak: rávilágítottak olyan fenntarthatósági és skálázhatósági szempontokra, amikre legközelebb még jobban odafigyelünk.

Varga Zoltán: *Mi jelentette a legnagyobb meglepetést a verseny során?*

Csapat: A többi csapat projektje! Nagyon jó volt látni, hogy az ország különböző pontjairól érkező diákok milyen kreatív és érett projektekkel neveztek. A verseny nem rivalizálásról, hanem egyfajta tudásmegosztásról és inspirációról is szólt számunkra.

4. Útravaló és a legfőbb tanulságok

Varga Zoltán: *Milyen készségeket vittetek magatokkal a „Tavaszi tekercs” projektből?*

Csapat: A legfontosabb a kommunikáció és az empátia volt. Megtanultuk, hogyan hallgassuk meg egymást, hogyan kezeljük a stresszes helyzeteket és a csapaton belüli véleménykülönbségeket. A gyakorlati készségek terén pedig a költségvetés-tervezés, a prezentációs technikák és a feladatkezelés jelent óriási pluszt, amit a jövőbeni egyetemi tanulmányaink során vagy a munkaerőpiacon is azonnal hasznosítani tudunk.

Varga Zoltán: *Mit üzennétek azoknak a diákoknak, akik még csak gondolkodnak azon, hogy elinduljanak a Diákprojektversenyen?*

Csapat: Ne habozzanak! Ne ijedjenek meg attól, ha elsőre bonyolultnak tűnik a projektmenedzsment szakszókészlete. A lényeg az, hogy legyen egy jó ötletük, ami iránt lelkesednek, és merjenek lépésről lépésre haladni. A verseny során kapott mentorálás és a megszerzett tapasztalat olyan útravaló, amit semmilyen tanórai elmélet nem tud pótolni.

A teljes beszélgetés itt hallgatható meg: [PMSZ SPOTIFY](#)

A Magyar Projektmenedzsment Szövetség kapcsolódó [közleménye](#)

A Magyar Projektmenedzsment Szövetség számára kiemelten fontos, hogy a projektgondolkodás és a tudatos együttműködés már középiskolás korban is teret kapjon. Ezért örömmel vettünk részt idén is az Országos Középiskolai Diákprojektverseny szakmai értékelésében.

A PMSZ szakmai különdíját ezúttal az *Eötvös József Gimnázium Tavaszi Tekercs diákcsoportjának* íteltük oda. A csapat projektje a mai diákközösségek egyik fontos kihívására adott hiteles választ: hogyan lehet valódi közösséget építeni, bevonni a résztvevőket, együttműködést ösztönözni és közös élményeket teremteni. A kezdeményezés nemcsak kreatív és jól szervezett volt, hanem jelentős közösségi hatást és elérést is fel tudott mutatni.

A döntésnél sokat számított a csapat tudatos feladatmegosztása, kommunikációja. Jól látható volt, hogy nem csupán egy esemény megszervezésére koncentráltak, hanem megértették a projekt valódi célját is: a közös alkotás, az együttműködés és a közösségi kapcsolódás erejét.

A verseny évről évre bizonyítja, hogy a fiatalok egyre tudatosabban alkalmazzák a projektmenedzsment eszközeit, és képesek valódi társadalmi, közösségi értéket teremteni. Biztató látni, hogy egyre több tehetséges diák és felkészítő pedagógus kapcsolódik be a kezdeményezésbe.

Varga Zoltán és a projektcsapat a Diákprojektverseny nyilvános záróeseményén.
ELTE Pedagógiai és Pszichológiai Kar, 2026. 06. 30.

A Kulturális és Innovációs Minisztérium a Középiskolai Diákprojektversenyt a 2025/2026-os tanévben a [Nemzeti Tehetség Program](#) keretében 3 millió forint támogatásban részesítette.

Kiemelt támogatók: MOL Nyrt. és Richter Gedeon Nyrt. *Támogatók:* ELTE Pedagógiai és Pszichológiai Kar, HiSchool Alapítvány, Magyar Pedagógiai Társaság Projektpedagógiai Szakosztály, Magyar Projektmenedzsment Szövetség, Neumann János Számítógéptudományi Társaság, Pécsi Tudományegyetem Közgazdaságtudományi Kar, Projektcoach Consulting Kft., PROJECON Projekt Tanácsadó Kft., Project Management Institute (PMI) Magyar Tagozat, Református Pedagógiai Intézet.

Honlap: <https://diakprojekt.hu/>